

Už prostě nechápu, jak se to semlelo,
bylo se u piva jen tak se kecalo,
k pípě se vohlédnu, hlava se mi točí,
stála tam u baru kočička čičiči...

Zavelím k útoku, nohy se motají,
třepu se jako sulc, hlasivky kotají.
Jsem u ní a sakra tréma jak v blatici,
možná mám vyhráno, má úsměv na líci.

Ajajaj to je kost, tuhle musím mít.
Tuhletu kostičku jen jak ji oslovit.
Oslovit pozdravem a nebo dotyky,
jedno je jasný, hlavně ne jazyky.
HLAVNĚ NE!

[:Ahoj já jsem Petr, ty?
Těší mě, Iveta. Nechceš se posadit?
Tak jo, co pijete?
Já piju cokoli.
M...tak dáš Bechera.
Jů s tebou je psina (pejsek).
Ty fakt? To nádhera.:]

Chytla mě za ruku, jó už jsme ve křoví,
líbám ji na ústa její ruce loví,
šmátraj jí pod sukní mí ruce zvědavý,
srdce mi netluče, něco jí tam stojí!

Ajajaj to je chlap!
Fujtajbl piča! Pryč!
Mé nožky sprintujou,
od bytu hledám klíč.

Hned šipku do pračky,
prášek a aroma,
na jazyk dvě pasty.

A je ta příšera.
A je ten Iveták!